

Sygn. akt VI Gz 327/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: st. asyst. sędziego Karolina Sitek-Pelc

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2015r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o. o. w R.

przeciwko: (...) S. A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 12 marca 2015r., sygn. akt V GNc 2387/14;

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy Sąd Gospodarczy w R. odrzucił skargę powoda na zarządzenie referendarza sądowego

z dnia 11 września 2014r. o zwrocie pozwu, na podstawie art. 398²² § 5 kpc, której to braków powód nie uzupełnił w terminie.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł powód wskazując, iż postanowienie to jest niesprawiedliwe, wnioskując o jego uchylenie lub zmianę.

Sąd Okręgowy rozpoznając przedmiotowe zażalenie ustalił i zważył co następuje:

Zarządzeniem z dnia 30 maja 2014r. Sąd wezwał powoda do uiszczenia opłaty sądowej od pozwu w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu pozwu (k. 3). Wezwanie to zostało wysłane na adres powodowej spółki. Po dwukrotnej awizacji zostało ono złożone do akt sprawy ze skutkiem doręczenia na dzień 11 sierpnia 2014r. (k. 5).

W związku z nieuiszczeniem opłaty sądowej od pozwu Referendarz sądowy zarządzeniem z dnia 11 września 2014r. zwrócił pozew (k. 7). Odpis powyższego zarządzenia został doręczony powodowi w dniu 7 listopada 2014r. (k. 9). Pismem z dnia 17 listopada 2014r. (data wpływu do sądu) powód wniósł o „cofnięcie w/w zarządzenia” jako niesprawiedliwego, wskazał, iż nie ma żadnej korespondencji w tym zakresie (k. 10). Sąd uznał pismo powoda za skargę na orzeczenie referendarza. Zarządzeniem z dnia 5 stycznia 2015r. wezwał powoda do uzupełnienia braków formalnych skargi poprzez: przedłożenie odpisu skargi, określenie żądania skargi, uiszczenie opłaty sądowej od skargi w wysokości 30 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi (k. 15). Zarządzenie to zostało wysłane do powoda

w dniu 12 lutego 2015r. W dniu 10 marca 2015r. powód osobiście przedłożył odpis skargi (k. 16). Jednocześnie do sądu powróciła wysłana do powoda przesyłka z wezwaniem do uzupełnienia skargi – nieodebrana przez powoda po dwukrotnej awizacji (k. 18).

Sąd Okręgowy wbrew stanowisku skarżącego nie dopatrywał się żadnych naruszeń ze strony Sądu I instancji w podejmowanych czynnościach. Korespondencja sądowa adresowana do powoda była kierowana na adres powodowej spółki – zgodnie z treścią art. 131 § 1 kpc, art. 133 kpc oraz art. 139 § 1 i 3 kpc .

Przewidziane w art. 139 § 1 kpc doręczenie polega na złożeniu pisma przesłanego za pośrednictwem operatora pocztowego w placówce pocztowej tego operatora, a doręczanego w inny sposób, w urzędzie właściwej gminy, i następnie umieszczeniu zawiadomienia o tym na drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem, gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu czynność zawiadomienia należy powtórzyć (tzw. awizacja). Doręczenie to oparte jest na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata i że w ten sposób doręczenie zostało dokonane prawidłowo (komentarz do art. 139 kpc pod red. E. Stefańskiej, Lex 2013).

Data doręczenia pisma sądowego w wypadkach przewidzianych w art. 139 § 1 i 2 jest: 1) data odebrania pisma przez adresata w placówce pocztowej, jeżeli odbiór nastąpił w ciągu siedmiu dni od dnia następnego po powtórnym zawiadomieniu o złożeniu pisma w tym urzędzie, i 2) data, w której upłynął termin do odbioru złożonego pisma w placówce pocztowej, jeżeli przed upływem tego terminu adresat nie zgłosił się po odbiór (por. uchwałę składu 7 sędziów SN z 10 maja 1971 r., III CZP 10/71, OSNCP 1971, nr 11, poz. 187, LexisNexis nr (...)).

Przepis art. 139 § 3 kpc z kolei pozwala Sądowi w przypadku kiedy korespondencja sądowa wysłana do osoby prawej (powoda) nie może zostać doręczona w w/w sposób, pozostawić w aktach sprawy daną przesyłkę ze skutkiem doręczenia.

Analiza dokumentacji w aktach sprawy w tym koperta z adnotacjami o awizacji (k. 18) pozwalała Sądowi na uznanie korespondencji tej za skutecznie doręczoną. Tym samym należało przyjąć, iż wezwanie do uzupełnienia braków formalnych skargi powoda na zarządzenie referendarza sądowego zostało uczynione skutecznie, konsekwencją czego było prawidłowe odrzucenie tej skargi z motywacją jak wskazał Sąd Rejonowy w postanowieniu z dnia 12 marca 2015r. Przedłożenie jedynie odpisu skargi bez uzupełnienia pozostałych braków nie było wystarczające, a rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego prawidłowe i zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy uznał zażalenie powoda za bezzasadne i na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)